

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Basiliscus, Timotheo Aeluro reuocato, ab eo persuasus, circulares
quaqua versum literas ad comdemnandum Chalcedonense concilium
emisit. Caput IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

EVAGRII HISTORIAE

gare aggrediatur, vti totum voluptatū imperium abs se penitus repellat, deque cætero regno potiatur ille ipse, vel eorum tyrannide oppressus ad extremum vsque spiritum illis inferuiens, tandem ad inferos miser detrudatur.

De Barbarorum tum in oriente tum in occidente incursionibus. Cap. II.

*Vid. Pli.
lib. 6. ca.
28.*

AD hunc modum Zeno in initio imperij sui vitam instituit. Illius autem subiecti, tam qui orientem, quam qui occidentem incolebāt, grauib. afficiebantur incommodis: quippe Barbari, qui Scenitæ vocantur, loca omnia populati sunt, multitudoque Hunnorum, qui olim vocabantur Massagetæ, in Thraciam incursionum fecit: quin etiam traiecit Danubium, prohibente nemine. Zeno verò reliquis etiam imperij partibus per vim Barbaro quodam more ac modo spoliatus fuit.

De tyrannide Basilisci, & Zenonis fuga. Cap. III.

Iste Zeno, cum Basiliscus Berniæ frater contra eum arma ferre pararet (erat enim suis ideò odiosus, quòd omnes ex æquo flagitiosissimam eius vitam detestabantur: quandoquidem nulla in eo animi magnitudo elucebat, sed ignavia, & desperata nequitia, quæ fractam illius & euictam à voluptate socordiam satis indicauit) animo demisso fugam capessit, Augusto imperij honore sine vlllo negotio Basilisco relicto. Atque vnà cum coniuge Ariadna, quam secum habebat, quæque fugerat à matre, & si quis alius erat, in quo quicquam erga eum residebat beneuolentiæ, in Isauria, quæ illum antè educauerat, obsessus est. Hoc modo igitur Basiliscus Imperij Romani nactus gubernacula, Marcum filium Cæsarem renunciauit: rationemque imperandi tum Zenoni, tum imperatoribus, qui ante regnauerant, omnino contrariam secutus est.

Quòd Basiliscus, Timotheo Aeluro reuocato, ab eo persuasus, circulares quædam versum literas ad condemnandum Chalcedonense concilium emisit.

Caput IIII.

Iste Ba.

ISTE Basiliscus, rogatu quorundam Alexandria ad ipsum missorum, Timotheum ab exilio, in quo decem & octo annos etatem degerat, reuocauit. Acacio id temporis episcopatum Constantinopolis gerente. Timotheus igitur, cum venisset Constantinopolim, suadet Basilisco, vt literas generatim ad omnes vbique sacerdotes scribat, & tum acta concilij Chalcedonensis, tum Leonis de fide decisionem anathemate damnet: quæ litera scripta fuere in hunc modum.

Imperator Cæsar, Basiliscus, Pius, Victor, Triumphator, Max. semper Augustus: & Marcus Cæsar illustriss. Timotheo reuerendiss. & sanctiss. nobilis ciuitatis Alexandria archiepiscopo. S. Leges pro defensione syn-ceræ & apostolicæ fidei à sanctiss. imperatoribus, qui nos sunt antegressi, quiq; beatam, æternam, & vitæ parentem trinitatem ritè coluerunt, sancitas, vtpote quæ vniuerso mundo semper salutares fuerint, nullo tempore antiquari: imò verò eas vt nostras ac proprias diuulgari volumus. Nam & pietatem & singularem amorem erga deum & seruatorem nostrum Iesum, qui nos tum fabricauit, tum ad gloriam extulit, vniuerso illi studio, quod in rebus humanis poni solet, præponimus, proque certo credimus firmam Christi gregis in charitate colligationem cum salutem nobis ipsis subiectisq; omnibus, tum fundamentum, quod nequit frangi, atque adeò murum, qui expugnari non potest, nostro imperio esse. Itaque diuina mentis impulsione commoti, concordem sanctæ ecclesiæ consensus non sine causa velut primitias imperij nostri Deo & seruatori nostro Iesu Christo offerre animo instituentes, basin & firmamentum vitæ beatæ, quæ hominibus tribuitur, symbolum nimirum trecentorū decem & octo sanctorum patrum Nicææ olim spiritus sancti instinctu in vnum congregatorum (in quod quidem cum nos, tū omnes maiores nostri credentes baptizati sunt) decernimus, vt solum in omnibus sanctissimis Dei ecclesijs à populo orthodoxo seruetur custodiaturq;: quippe in quo vno syn-cera fides verè & abundè satis, eū ad errorem quenque tollendū, tum ad concordiam sanctarum Dei ecclesiarum stabilendam desiquita sit: quinetiam acta, quæ ad illius symboli confirma-

confirmationem edita sunt, satis reuera ad eam rem habet,
 in se virium & firmitatis. Porro sanctum symbolum à cen-
 tum quinquaginta sanctis patribus in hac vrbe Constan-
 tinopoli, contra eos, qui blasphemias aduersus spiritum
 sanctum locuti sunt, compositum ratum facimus. Itemque
 acta concilij Ephesini contra impium Nestorium, & eos,
 qui post eadem cum illo sentiebant, edita confirmamus.
 At ea, quæ consensum & ordinem sanctarum Dei ec-
 clesiarum, & pacem totius orbis terræ disturbant, nempe
 Leonis de fide decisionem, & omnia, quæ in concilio
 Chalcedonensi de fide definienda, de expositione Sym-
 boli, interpretatione, doctrina, aut disceptatione eiusdem
 dicta actavé, quò noua fides contra sanctum illud sym-
 bolum à trecentis decem & octo episcopis compositum,
 (de quo iam diximus) introducatur, statuimus decerni-
 musque, vt tum hic, tum in singulis alijs partibus ecclesijs à
 sanctissimis vbique episcopis anathemati addicantur, &
 ubicunque locorum fortè reperta fuerint, igni tradantur,
 comburenda (quandoquidem imperatores piæ ac beatæ
 memoriæ Constantinus & Theodosius Iunior, qui ante
 nostram ætatem vixerunt, eodem modo de omnibus hære-
 ticorum dogmatis decreuerunt) atque ita abrogata, ex vna,
 solaque Catholica, apostolica, & orthodoxa ecclesia pro-
 fus eiciantur: vtpote quæ tum salutaria illa trecentorum
 decem & octo Sanctorum decreta, quæ perpetuo rata esse
 debent, tum ea, quæ beati patres spiritus sancti impulsu in
 concilio Ephesino sanciuerunt, penitus tollūt. Denique ne
 cuiquam vel sacerdoti, vel Laico integrum sit diuinissima
 illam Sancti symboli legem violare, sed vt vna cum omni-
 bus nouis sanctionibus in concilio Chalcedonensi editis
 etiam hæresis eorum, qui non consentunt filium Dei vni-
 genitum ex spiritu sancto, & sancta Maria semper virgine,
 & Deipara verè incarnatum, hominemque factum, sed car-
 nem eius aut è cælo delapsam, aut viso quodam & specie
 figuratam monstruose confingunt, & omnis omnino error,
 & si quid aliud aliquo in tempore, aliquo modo locòve in
 toto mundo nouandarum rerum studio vel cogitatum, vel
 verbis expressum ad diuinum hoc Symbolum euertere-
 dum fuerit, funditus profligetur. Ac quoniam imperatoris
 est sedu-

est sedulo prospicere, vt subiectis non in præsentia solum,
 sed etiam in posterum secura tranquillaq; vita prouido e-
 ius consilio suppeditetur, decernimus, vt sanctissimi vbiq;
 episcopi, his diuinis nostris literis generatim scriptis ad om-
 nes, palamque diuulgatis subscribant: quo declarent per-
 spicue, se in solo diuino trecentorū decem & octo sancto-
 rum patrū symbolo velle insistere, quod etiā centū & quin-
 quaginta sancti patres confirmarunt, idemque pòst ab or-
 thodoxis ac sanctis patribus, qui Ephesi vrbs primariæ cō-
 uenerunt, definitè stabilitum, visumque solum illud trecē-
 torū decē & octo sanctorū patrū symbolū velut ratā fidei
 decisionem sequendum, anathemaque indicendo actis cō-
 cilij Chalcedonensis, quæ populo orthodoxo offensionē
 esse possunt, eaque ecclesijs penitus eijciant, vtpote à qui-
 bus cum totus orbis terrarum conturbetur, tum nostra im-
 pediatur felicitas. Eos autem, qui post has nostras diui-
 nas literas acceptas, quas vti credimus, dei nutu diuulgari
 curauimus, quò concordia, quæ omnibus optabilis est, in
 sanctis dei ecclesijs stabiliatur, aliquando aggredientur vel
 proferre, vel nominare siue disputando, seu docendo,
 seu scriptis vllò tempore, modo, aut loco nouam illam de-
 cisionem in concilio Chalcedonensi contra fidem promul-
 gatam, velut tumultus & perturbationis sanctis Dei eccle-
 sijs, & omnibus, qui nostro parent imperio, authores, Deo
 præterea & nostræ saluti aduersarios, iubemus, idque secun-
 dum leges iam ante nostram ætatem ab imperatore beatæ
 & diuinæ memoriæ, Theodosio, contra talē & tam peruer-
 sam amentia conditas, hisq; nostris diuinis literis generatī
 ad omnes scriptis subiunctas, si episcopi fuerint, aut cleri-
 ci, dignitatis suæ & ministerij gradu abdicari, sin monachi,
 aut laici, exilio, omnium honorum publicatione, & alijs
 grauissimis supplicijs mulctari. Enimvero sancta, consub-
 stantialis, procreatrix omnium, & vitæ parens trinitas tali
 à nobis obseruantia honorata, iam non solum propter ziza-
 nia quæ modò commemorauimus, per nos radicitus extir-
 pata, sed etiam propter rectas & apostolicas sancti symboli
 traditiones à nobis stabilitas propitia & clemēs animis no-
 stris, omnibusque nostris subiectis futura est, semper vnā
 nobiscū administratura imperium, rebus denique humanis

111
EVAGR. HISTORIAE
statum pacatum & quietum allatura.

De iis qui circularibus Basilisci literis assensu concilium reiecerunt. Cap. V.

His literis à Zenone generatim ad omnes scriptis Timotheus, qui modò, vti dixi, ab exilio reuerterat, vti à Zacharia rhetore literis proditum est, assensit. Idem fecit Petrus antistes Antiochiæ, cognomento Cnapeus: qui erat tum Constantinopoli vnà cum Timotheo. His rebus ita constitutis, Paulus ad sedem archiepiscopatus Ephesiani capescendum deligitur. Fertur Anastasium quoque, qui post Iuvenalem antistes Hierosolymorum fuit, illis Basilisci literis scriptis ad oēs generatim, subscripsisse: aliosque præterea complures circiter quingentos numero idem præstitisse, qui Leonis decisionem, & concilium Chalcedonense abrogarunt.

Quinetiam extat supplex libellus ab episcopis Asiae, qui Ephesi conuenerunt, ad Basiliscum scriptus. Ex quo nonnulla sumpsimus, quæ sunt hoc loco à nobis posita.

Sanctissimis Christi que amantissimis, dominis nostris Basilisco, & Marco Victoribus, Semper Augustis. S. Et alijs interiectis adiungit ista, Omnino ô sanctissimi & Christo deditissimi Imperatores, vnà cum fide, quæ & iniusta est, & varijs modis impugnata, vos impugnari declarastis. Ac paulo post: Terribilis quædam expectatio Iudicij, diuinæ iræ flamma, & Iusta vestræ clementiæ indignatio è vestigio aduersarios occupauit: qui & præpotentem Deum & vestrum imperium vera fide roboratum arroganter inuadere impugnareque moliuntur: quique non modò non cessant nostram tenuitatem varijs incommodis afficere, verùm semper nos calumniari, falsa crimina contra nos confingere student, nimirum vestris diuinis & apostolicis literis generatim scriptis ad omnes, nos non nisi vi ac necessitate compulsos subscripsisse: quibus certè nos libentibus animis, & propensa voluntate subscripsimus. Ac rursus infra paulò. Nolite alia decreta contra literas vestras generatim scriptas decernere, pro certo, vti diximus, persuasi mundum, si id feceritis, seditionibus euersum iri, & mala è concilio à Chalcedonensi orta, ob quæ qui-